

Sag for sig, men det vedkommer ikke særlig Spørgsmaalet om, hvad der skal forstaaes ved en Landbrugsejendom. Det er Landbrugsejendomme, vi her taler om, og det maa her være det afgørende.

Martin Hansen: Jeg tager kun Ordet, fordi jeg ikke er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Pinholt om, hvad der er Landbrugsejendomme, idet jeg gerne vilde, at det samme Forhold skulde være til Stede nu, som da Loven af 1902 blev vedtaget. Der var Forholdet det, at alle de Huse, der havde været bortfæstet fra 1850 uafbrudt til 1. Januar 1903, skulde opretholdes som selvstændige Brug, naar de havde et Tilliggende af 2 Skpr. Land. Man regnede altsaa der en Ejendom med 2 Skpr. Land for en Landbrugsejendom, og naar disse Ejendomme skulde opretholdes den Gang, synes jeg ikke, at man nu skal gaa håardt imod, at Huse, der har $\frac{1}{2}$ ha, skal opretholdes som Landbrugsejendomme. Jeg vil i hvert Fald støtte, at man gaar med hertil, thi naar man i 1902 kunde sige, at med 2 Skpr. Land var Ejendommen en Landbrugsejendom, saa synes jeg, man meget vel nu kan sige $\frac{1}{2}$ ha, man behøver ikke at gaa højere op. Saaledes var Forholdet den Gang, alle disse Huse fik den Forpligtelse paa sig, at de skulde opretholdes som Huse, og de er alle sammen senere i Henhold til Fæsteloven solgt. Jeg tror, det vilde være heldigt, om man fastholdt dette; jeg har dog ikke saa meget imod, at man gaar op til 1 ha, men jeg synes ikke, man skal gaa til $1\frac{1}{2}$ ha.

Ordføreren (Kr. Pedersen): Jeg vil først takke det ærede Medlem Hr. Martin Hansen for den Tilslutning, han gav Ændringsforslag Nr. 1. Det ærede Medlem har jo i særlig Grad været med til at arbejde for Loven af 23. Maj 1902, hvor der staaer, at en Ejendom er Landbrugsejendom, naar der er 2 Skpr. Land Tilliggende. Jeg forstaaer meget godt, at det ærede Medlem nu er glad ved, at man ikke gaar højere op end til $\frac{1}{2}$ ha. De Indskrænkninger, som det ærede Medlem Hr. Pinholt mente i alt for høj Grad begrænsede Friheden for de nuværende Jordejere, har vi altid haft. Vi har altid haft en Lovgivning med visse Indskrænkninger, og de Indskrænkninger, som her kræves, staaer i et godt Forhold til de Indskrænkninger, vi har haft før, naar man tager Hensyn til, hvad Udviklingen har ført med sig. Det var i sin Tid ikke tilladt at drive

Bondejord sammen med Hovedgaardsjord. Det var ogsaa fastslaaet, at Fæstegaarde skulde bortfæstes, og Udstykning af disse Gaarde kunde man heller ikke foretage under frie Former. Det er altsaa blot en nærmere Udvikling og Udvidelse af den Landbolovgivning, som i sin Tid har været til saa stor Gavn for hele det danske Folk.

Det ærede Medlem Hr. Pinholt sagde med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 2, hvorefter 2det Stykke af § 2 skal udgaa, at han ikke kunde være med til at gennemføre disse snærende Bestemmelser. Naar det ærede Medlem i samme Forbindelse omtalte, at i Loven om Udstykning og Sammenlægning, som vi senere kommer til, staaer der 10 Aar i Stedet for, som her staaer, 1 eller højst 5 Aar, maa jeg dog sige, at Forholdet jo slet ikke er det samme. Her er kun Tale om, at man overlader Brugen af sin Jord til Andenmand, medens Bestemmelsen om 10 Aar i den nævnte Lov gaar ud paa, at man opretter en Kontrakt, og her kan der, naar Forholdene taler derfor, gives Tilladelse for indtil 5 Aar, saa det forekommer mig, at Ændringsforslaget om, at dette Stykke skal udgaa, er ganske overflødig. Jeg fastholder for mit Vedkommende, ligesom det ærede Medlem Hr. Hækkerup, at skal denne Lovgivning virke efter sin Bestemmelse, maa den ikke forringes udover det, som Flertallet i dette Ting foreslaar, og jeg vil derfor endnu en Gang anbefale, at man stemmer mod de Ændringsforslag, der er stillet af Mindretallet.

Pinholt: Det ærede Medlem Hr. Martin Hansen mente egentlig, at to Skæpper Land kunde man godt staa ved, naar man skulde fastslaa, hvad der var Landbrugsejendom, idet han sagde, at ved Fæsteloven af 1902 fastslog man, at en Ejendom med et saadant Jordtilliggende var et Landbrugshus. Saa kan jeg ikke se paa det, for paa en saadan Ejendom kan der ikke drives, hvad man i egentlig Forstand forstaaer ved et Landbrug. Hvis man skal gaa ned til en saa ringe Størrelse, mener jeg, at man lige saa vel kan gaa endnu længere ned med Jordtilliggendet og alligevel betragte det som et Landbrug. Og i mange, mange Egne af Landet vil det være fuldkommen urimeligt at paalægge en saadan Ejendom Vedligholdelsespligt, og det vil jeg for mit Vedkommende i alt Fald paa ingen Maade gaa med til. Jeg tror ikke, det vil være rigtigt at gaa til en anden Be-